

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

نویسنده: حسن جونی
برگردان: جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
10 نوامبر 2024

اسرائیل در باتلاق حزب الله گرفتار است

در یک عملیات زمینی که یک ماه به طول انجامیده و شامل پنج تیپ، تسلیحات پیشرفته و قدرت هوایی و بحری بی‌وقفه است، اسرائیل نتوانسته حتی یک روستای لبنانی را تصرف کند، چرا که مقاومت مقاوم به طور مداوم هرگونه نفوذ زمینی را ناکام گذاشته است.

در هفته‌های اخیر، واقعیت‌ها در میدان نبرد جنوبی لبنان تصویری روشن از دشواری‌های پیش روی ارتش اسرائیل ترسیم کرده‌اند.

بیش از یک ماه از اعلام آغاز عملیات زمینی توسط دولت اشغالگر می‌گذرد و با وجود به کارگیری نیروهای عظیم – شامل پنج تیپ نظامی با بیش از ۵۰,۰۰۰ سرباز، مجهز به تسلیحات پیشرفته و پشتیبانی از یک ناوگان هوایی و بحری بزرگ – پیشرفت‌های قابل توجهی حاصل نشده است.

با وجود تلاش‌ها برای پیشروی از مرز شمالی به سمت شرق، پیشرفت ارتش اسرائیل بسیار کم بوده و بندرت بیش از سه کیلومتر به داخل خاک لبنان نفوذ کرده‌اند. تمرکز اصلی آن‌ها بر محور الادیسه-رب ثلاثین بوده است، پس از یک مانور ناموفق برای تصرف عینا الشعب.

عینا الشعب: میدان نبرد نمادین

این شهر، با وجود صدها حمله هوایی و توپخانه‌ای، در برابر تلاش‌های مکرر اسرائیل برای نفوذ به دیوار دفاعی خود ایستادگی کرده است. وقتی نیروهای اشغالگر نتوانستند در این محور پیشروی کنند، حملات خود را به سمت خیام تغییر دادند و امیدوار بودند که از جهت جدیدی موفق شوند.

عینا برای ارتش اسرائیل ارزش نمادین عمیقی دارد – تصرف آن به عنوان هدفی اخلاقی و ستراتژیک تلقی می‌شد، به دلیل شهرت آن از جنگ ۲۰۰۶. دشمن صدها حمله هوایی و توپخانه‌ای انجام داد تا خانه‌های عینا را نابود کند، وارد خیابان‌های آن شود و پرچم خود را برافراشته کند.

برای دستیابی به این هدف، آن‌ها سعی کردند عینا را از غرب محاصره کنند تا آن را از بقیه لبنان جدا کنند. این یک تصمیم تاکتیکی جسورانه بود، اما هزینه‌بر. مبارزان مقاومت حزب‌الله با درک زمین و نقاط ضعف مهاجمان خود توانستند نیروهای پیشروی اسرائیلی را از واحدهای پشتیبانی خود جدا کنند و در نهایت آن‌ها را مجبور به عقب نشینی کنند.

مقاومت شدید، که توسط مناطق همجوار مانند حنین حمایت می‌شد، این ستراتژی را ناکام گذاشت و تلفات قابل توجهی به نیروهای اسرائیلی وارد کرد.

پس از اینکه دشمن مجبور به عقب‌نشینی از عینا شد، نگاه خود را به الادیسه و طیب تغییر دادند و بر این باور بودند که فشار از مرز به سمت رودخانه لیتانی ممکن است نتایج بهتری داشته باشد. سکونتگاه مسکوام با توجه به موقعیت مرتفعش، پایگاه آتش مؤثری برای اسرائیلی‌ها فراهم کرد – اما حتی این مزیت نیز نتوانست دفاع مقاومت را درهم بشکند.

اسرائیل در خیام موفق نمی‌شود «چادر» بزند

هر تلاش برای پیشروی با یک ضدحمله شدید مواجه شد. دشمن دوباره تلاش کرد، این بار از سکونتگاه متولا، با هدف محاصره خیام از شرق.

یک بار دیگر، مقاومت حاضر به تسلیم نشد و بر بلندی‌ها ایستادگی کرد و مانع از ایجاد پایگاه برای نیروهای اسرائیلی در این شهر ستراتژیک شد – شهری با تاریخ پر افتخار مبارزه و نقطه‌ای که نمای کاملی نه تنها بر لبنان بلکه بر مرزها دارد.

این در خیام (که به معنای «چادر» است) بود که نیروهای اشغالگر در همکاری با میلیشیا ی ارتش جنوب لبنان (SLA) یک زندان و مرکز شکنجه بدنام اداره می‌کردند تا این که مجبور شدند در سال ۲۰۰۰ عقب‌نشینی کنند. تحرکات اخیر اسرائیل الگوی خاصی را نشان می‌دهد که درباره ستراتژی آن‌ها و محدودیت‌هایش سخن می‌گوید. ارتش اشغالگر معمولاً بر حمایت هوایی، توپخانه‌ای و بحری تکیه کرده تا از برخورد مستقیم با مبارزان مقاومت اجتناب کند.

این وابستگی بیش از حد به تاکتیک‌های دوربرد باعث شده تا پیشروی واحدهای زمینی کند و بی‌اثر باشد. عدم تمایل به استفاده از تانک‌ها و وسایل نقلیه سنگین ناشی از ترس است – راکت‌های ترسناک گرنیت که در اختیار مقاومت است می‌توانند اهداف زرهی را از فاصله پنج تا هفت کیلومتر نابود کنند که هرگونه پیشروی زرهی را پرخطر می‌کند.

این تردید باعث شده پیاده‌نظام بدون حمایت کافی باقی بماند که عمق عملیاتی آن‌ها را محدود کرده است. در حال کار در گروه‌های فشرده متشکل از نه تا یازده سرباز، آن‌ها نگران اسارت هستند و این حرکت دقیق و محتاطانه آن‌ها را هدف آسان‌تری برای مقاومت کرده است که هر فرصتی برای حمله را غنیمت شمرده و خسارات بیشتری وارد کرده است.

محدودیت‌های ستراتیژی اسرائیل در جنوب

با وجود بمباران‌های مداوم هوایی و توپخانه‌ای، مقاومت کنترول جبهه را حفظ کرده و حملات راکتی و توپخانه‌ای را در سراسر مرز انجام داده است. بسیاری از مکان‌های کلیدی بارها مورد هدف قرار گرفته‌اند که اهمیت ستراتیژیک آن‌ها برای عملیات دشمن را نشان می‌دهد.

به همین دلیل، ارتش اسرائیل نتوانسته حتی یک روستا در جنوب لبنان را اشغال کند. روستاهای واقع در مرز دچار تخریب وسیعی شده‌اند – بیشتر خانه‌های آن‌ها به خاکستر تبدیل شده‌اند به گونه‌ای که آشکارا قوانین بین‌المللی، شامل اصول حقوق بشر را نادیده می‌گیرد – اما اشغال و کنترول همچنان خارج از دسترس اسرائیل باقی مانده است. عزم افسانه‌ای مقاومت پیمای روشن ارسال کرده است: تصمیم‌گیری نظامی در اینجا ممکن نیست. هرگونه پیشروی به داخل لبنان هزینه‌ای گزاف خواهد داشت و حتی اگر محقق شود، حفظ کنترول تقریباً غیرممکن خواهد بود. تاریخ پر است از یادآوری‌های دردناک درباره تجاوزات گذشته اسرائیل به جنوب، و به نظر می‌رسد آن‌ها بار دیگر مجبورند این درس را بیاموزند.

یکی از ویژگی‌های بارز این رویارویی کنونی استفاده ستراتیژیک از پهپادها توسط مقاومت است. این پهپادها نشان داده‌اند که بسیار مؤثر هستند در نفوذ به فضای هوایی اسرائیل، فرار کردن از سیستم‌های دفاع مدرن مانند گنبد آهنین و تیرک داوود.

نیروی هوایی اسرائیل در مقابله با این تهدیدات کوچک و انعطاف‌پذیر هوایی دچار مشکل شده‌اند و علی‌رغم تلاش‌های متعدد نتوانسته‌اند آن‌ها را رهگیری کنند. این عامل جدید میدان نبرد را تغییر داده و مشکلی جدی برای تل آویو ایجاد کرده است.

پهپادها تبدیل به سلاح‌های ستراتیژیک شده‌اند. تأثیر آن‌ها نه تنها تاکتیکی بلکه سیاسی نیز احساس می‌شود زیرا همچنان بر فراز مکان‌های ستراتیژیک پرواز می‌کنند، بدون این که بتوانند دفاعیات را دور بزنند و هر جا که بخواهند فرود بیایند – حتی بر روی منزل نخست وزیر بنیامین نتانیا هو و پایگاه نظامی نزدیک فرودگاه بن گوریون.

وضعیت دائمی نامنی

در حالی که تحرکات زمینی اسرائیل ناکام مانده‌اند، تلاش کرده‌اند تا با تسلط هوایی این عقب‌نشینی‌ها را جبران کنند. حملات هوایی شدید و تلاش‌ها برای جلوگیری از نفوذ پهپادها بخش زیادی از نبرد را به آسمان منتقل کرده است. با این حال، علی‌رغم قدرت تخریبی‌شان، عملیات هوایی واقعیت‌های زمینی را تغییر نداده‌اند. امنیت همچنان برای اسرائیل غیرقابل دسترس باقی مانده است، به خصوص در شمال، زیرا ساکنان هنوز حاضر نیستند «به خانه» بازگردند – هدف کلیدی تل آویو در جنگ علیه لبنان.

در واقع معادله «نامنی مداوم» هم برای دو طرف مرز صادق است. در حالی که لبنان تخریب خانه‌ها و میراث خود را تحمل می‌کند، اسرائیل با نوع دیگری از نامنی مواجه است که کمتر از آن تأثیرگذار نیست.

باران مداوم رکت‌ها و حضور دائمی پهپادها حس امنیت شهرها، پایگاه‌ها، مزارع و پادگان‌های اسرائیلی را نابود کرده است. ثبات ظاهراً تنها زمانی بازخواهد گشت که اسرائیل آماده باشد دوباره به شرایط قطعنامه ۱۷۰۱ سازمان ملل متعهد شود.

این واقعیت تلخ بر زمین حاکم است. مدافعان جنوب لبنان قدرت تحمل و نیروی خود را نشان داده‌اند، در حالی که کمپین اسرائیل با وجود پشتیبانی ایالات متحده و قدرت آتش برتر خود تحت تأثیر مقاومت مخالفانش قرار گرفته و دینامیک‌های جنگ مدرن همواره در حال تحول هستند.

[9 نومبر 2024](#)

منتشر شده در کراذل